

בש"פ 6627/17 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 6627/17

לפני: כבוד השופט י' דנציגר
העורר: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע
מיום 14.8.2017 במ"ת 71119-07-17 שניתנה על ידי
כבוד השופט י' עדן

תאריך הישיבה: ט' באלול תשע"ז (31.8.17)

בשם העורר: עו"ד אמיר ברק

בשם המשיבה: עו"ד הדר פרנקל

החלטה

1. סעיף 21(ב)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 מורה כי גם כשקיימת עילת מעצר על בית המשפט לבחון את השאלה האם "לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור בערובה ותנאי שחרור שפגיעתם בחירותו של הנאשם, פחותה".

2. ואולם, יש להבחין בין חובתו של בית המשפט לבחון את האפשרות העקרונית לקיומה של חלופת מעצר, לבין עריכת בחינה ספציפית וקונקרטית בנוגע לחלופת מעצר זו או אחרת.

עמוד 1

הלכה היא כי רק אם הגיע בית המשפט למסקנה כי ניתן להפיג את המסוכנות הנשקפת מן הנאשם, עליו לעבור ולבחון חלופות מעצר ואת מידת ההתאמה שלהן, ובמקרים אלו להעזר בתסקיר מעצר [ראו והשוו: בש"פ 9284/08 לוי נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (14.11.2008) (להלן: עניין לוי); בש"פ 5721/12 בביקר נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (14.8.2012)].

3. במקרה דנן החליט בית המשפט המחוזי כי חלופת מעצר לא תסכון, שכן לא יהיה בה כדי לאיין את המסוכנות העולה מהעורר או כדי לאיין את החשש לשיבוש ההליך הנמצא אף הוא ברף הגבוה ביותר. בית המשפט מנה אחת לאחת את נסיבות ביצוען של העבירות שבהן הואשם העורר והגיע לכלל מסקנה כי חומרת המעשים, ריבוי המקרים והעובדה שנפגעי העבירות הם קטינים, מוליכים למסקנה כי לא יהיה "בכוחה של חלופת מעצר כלשהי לאיין את המסוכנות העולה מהמשיב (העורר - י.ד.)", ומשכך אין הוא צולח את השלב הראשון במבחן הדו-שלבי שנקבע בפסיקת בית משפט זה [ראו: בש"פ 1747/07 אבו כף נ' מדינת ישראל (12.3.2007); עניין לוי]. בית המשפט אף ציין כי לא בכל מקרה יש לשלוח לקבל תסקיר מעצר [זאת בהסתמך על בש"פ 4251/09 אוחיון נ' מדינת ישראל (22.5.2009)], ומקרה זה נמנה על מקרים אלה.

4. לאחר ששמעתי את טיעוני באי כוח הצדדים ועיינתי בפסיקה הרלבנטית השתכנעתי כי למרות שעברו של העורר נקי, לא נפלה, בנסיבות המקרה, שגגה בהחלטת בית המשפט המחוזי. אף אם, לכאורה, ניתן להעלות על הדעת את הטעם שבעריכת תסקיר מעצר בשלב זה (על אף חומרתם היתרה של העבירות המיוחסות לעורר, ריבוי המקרים וריבוי נפגעי העבירה), במקרה זה מטָה את הכף לטעמי החשש הממשי לשיבוש הליכים.

5. הערר נדחה איפוא.

ניתנה היום, ט' באלול התשע"ז (31.8.2017).

שׁוֹפֵט